

KOBIERCOWY (2) *ai*

N sg f kobiercow(a) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „kobierzec” ‘wielobarwna kosztowna tkanina służąca do pokrywania ścian’ (2) :

Wyrażenie: »oponka kobiercowa« (2): Oponka kobierczowa iedna. Na ktorei fzą Herbi Krolewkie Orli, Oponka czarna kobierczowa. Litewskiej roboti. okolo loza K. Jei Mczi WyprKr 101v.

ZCh